

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De [sancto] Paulo heremita xv

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](#)

De sancto

spiritus sanctus in columba. **S**Quare autem magi
huiusmodi munera obtulerunt: multiplex ratio
est. Prima quoniam traditio antiquorum fuit: ut dicit
remigius: ut nullus ad deum vel a regem vacuo in-
troiret. pse autem et chaldei talia munera praesuerant
offerre. Iste autem ut dicit in historia scolastica. vene-
runt de sumbris psax et chaldeorum: ubi est fluminis sa-
ba a quo et sacerdos dicit regio. Secunda quae est bernardini qui
beata virginis aurum obtulerunt propter inopie suble-
uationem. tibus propter stabuli fetorum. mirra propter
membrorum pueri consolidationem. et malorum vermium
expulsionem. Tercia quae aurum ad tributum. tibus ad
sacrificium. mirra ad sepulturam prout mortuorum.
Per beatitudinem ergo in Christo intima regia potestas.
divina maiestas: et humana mortalitas. Quarta
quae aurum significat dilectionem. tibus orationem. mirra
carnis mortificationem. Et beatitudinem Christi debemus of-
ferre. Quinta quae beatitudinem significat beatitudinem quae erat
in Christo. scilicet diuinitas preciosissima. aia deuotissima.
et caro integra et incorrupta. Hec tria significabant
eum illa tria quae erant in arca. Nam uirga quae floruit
caro Christi quae surrexit post. Et resolutio caro mea tecum.
Tabule ybiterant scripta precepta. aia in qua sunt
omnes thezauri scientie et sapientie dei absconditi. Ma-
na. deitas quae habet omnem sapientiam et omnem suauitatem.
Per aurum ergo quod est preciosum. scilicet metallis in-
telligit diuinitas preciosissima. Per tibus aia deuo-
tissima quae tibus significat devotionem et orationem
psalmi. Dirigatur oratio mea tecum. Per mirram quae seruat
a corruptione caro incorrupta. Admoniti autem ma-
gi in somnis ne redirent ad herodem: quod alias via re-
versi sunt in regionem suam. Ecce quoniam magi pse-
cerunt. Nam stella duce veneruntur. per boves immo per
apparitionem edociti fuerunt. angelo duce redierunt. et in
Christo quietierunt. Horum corpora: aia mediolanum in ecclesia
que nunc est fratrum ordinis nostri. scilicet fratrum predica-
torum quiescebant. sed nunc colonie requiescent.
Nam eorum corpora primo per helena constantini ma-
trem rapta in constantinopolim translatata. postea per
sanctum custodem enim et per mediolanum translata. Sed
per henricum imperatorem postea per mediolanum possedit.
In coloniam super rem fluuium sunt delata. ubi in ma-
gna reuerentia et populi deuotione choruscat.

De sancto Paulino heremita xvii

Paulinus primus heremita: ut testaf hieronimi
mus quod eius vita conscripsit: feruente decim
secundum heremum vastissimum adiit ibi in
quadam spelunca. lx annis hominibus incognitus per-
mansit. Iste autem deus dicit fuisse galenus qui fuit
binomus: qui cepit anno domini cclvi. Cuides enim scimus

Paulo heremita.

paulus Christianus tot to: metrorum genera interrogari in
heremum aufugit. Et siquidem tempore duo iuuenes
Christiani coprebenduntur. quae vnum toto corpe melle
perungif. et sub ardore solis aculeis muscarum et
scabronum et vesparum laceradus expounit. Alter ve-
ro moxissimo lecto imponeat et in loco amenissimo
collocat. ubi aeris erat temperies. riuarum sonitus.
cantus avium. et flororum olfactus. sumbris tamen flores
coloribus obrectis. si iuuenis cingitur ut manib[us]
vel pedib[us] se iuuare non posset. Adebat quedam iuuen-
cula corpe pulcherrima et impudica. ac impudice
tractatiuuenie dei amore repletum. Cum autem ille
in carne motus contrarios rat. omni sensu non ha-
bens arma quibus ab hoste se eruat lingua. pectoris
doloribus suis incidit et in facie impudice expunit. et
sic temptatione dolo fugavit et tropheum laude dignum premeruit. Horum et aliorum penitus sanctus paulus teritus heremum petijt. **B**eo tempore cuius
anthonus primus se inter monachos heremicos cogitaret in somnis alium se multo meliore heremum
incolere edocet. Qui duorum silvas inquereret. obiui
habuit propriebam boiem equo mixtum. quod ei vias
dextram demonstrauit. Postmodum obuiam habuit
aial ferens fructus palmarum supra ymaginem bois
insignitum. deo: suis vero capre formam habens. Qui
dui ipsi per deum conuaret. ut sibi dicaret quod esset.
respondebat se esse satrum deum silvarum. secundum erroris gen-
tilium. Postremo obuiauit ei lupus qui eum ad cel-
los sancti pauli pdixit. Paulus autem anthoni pre-
senties hostium clausit. Anthoni vero rogat

De sancto

ut sibi apertat:asserēs se nunq̄ inde recessurū sed ibi potius moriturū. Cictus paulus ei aperuit: statimq; ambo in amplexus ruunt. Lunq; hora p̄ā dī adesset coruus duplicitā panis partē atrulit. Lunq; de hoc anthonus mirare respōdit paul⁹ qđ deus sibi omni die taliter ministrabat. et p̄ebēdaz ppter hospitē duplicauerat. Pia lis oīz quis magis dignus esset panē diuidere. Deserit paul⁹ hospiti. et anthonus senioī. Tandē vterq; manū apponūt: in equas partes panem diuidunt. Lunq; aut̄ anthonus rediēs iam celle sue appropinqua ret: vidit angelos pauli animā deferētes. Qui ve lociter rediēs inuenit corpus pauli flexis genib⁹ in modū orātis erectū: ita ut ipsum iuvere estimaret. Sed cū ipsum mortuū didicisset ait. O sancta anima quod gerebas in vita in morte monstrasti. Cum aut̄ nō haberet vnde sepulturam faceret ecce duo leones aduenierūt: et soucam parauerūt sepulcoq; eo ad silvā redierunt. Anthonus aut̄ tunicam pauli ex palmis cōtextam assūpsit: qua postmodum in solennitatibus vrebak. Obiit aut̄ circa annum douini. ccxxxvij.

Be sancto Remigio vii.

Remigius dictus a remi quod est pascentis. Et geos quod est terra: quasi pascentis terre nos do. trina. Uel remigius dicitur a remi qđ est pastor: et gyon qđ est luctatio: quasi pastor et luctator. Panit enī greges suū verbo p̄dicatio nis: exemplo cōversationis. suffrago orationis. Et triāplex genus armoz: scz defensionis

Remigio

ut scutū: pugnationis ut gladioz: munitonis ut lonica siue galcea. Luctus est igit contra dyabo. us scuto fidei. ḡ adio verbo dei: et galea speci. Eius vitā igmarus remensis archieps scripsit.

Remigius docto: egregius. et confessor dñi ḡoriosus a quodam heremita nascitaliter est preuisus. Cum em̄ vuandaloz persecutio totam franciā deuastasset. quidaz reclusus vir sanctus qui lumen oculorū amiserat p̄ pace eccl̄sie gallicana. crebris orationib⁹ dominū exorabat. Et ecce angelus dñi in visu ei astitit eisq; dixit. Sūto qđ mulier illa nomine cilina filiuz nomine remigium generabit qui gentem suam a malorum in cursibus liberabit. Lunq; euigilasset. statim ad domum ciline venit: et quod viderat enarravit. Lunq; illa nō crederet. eo qđ anus iaz assit: ille respondit. Scias qđ eis puerū ablactaueris oculos meos de lacte tuo peruges: et cōtinuo michi visus restitus. Lunq; per ordinē hec omnia cōtingisse remigius mundū fugit et recluso: iū intravit. Crescente aut̄ eius famā cū esset vigintiduoī annoru ab omni populo archiepscop⁹ remēsis est elect⁹. Tante aut̄ mansuetudinis fuit qđ etiam ad mēsaz eius passeres veniebant. et dc manu eius reliqas aborū comedebant. Quod dā tēpore cum in domo cuiusdaz matrone hospitatus fuisset. et ilia modicū vini haberet: remigius cellarū introiit. et sup dolium crucē fecit. Lunq; ibidē oīz assit moī desuper vinū egreditā qđ per mediū cellarū fundebatur. Cum aut̄ clodoueus rex frācie tunc tēpo: is gētīlis esset nec ab uxore sua xpianissima queri poss̄t vides qđ infinitus exercitus almanoz super se venisset dño deo quē uxoris sua colebat votū vovit qđ si de alemanis sibi victoriam cōcederet mot̄ fidei xpī recipere. Quod cū fuisse rad libitū cōsecutus beatū remigiu adiūt se baptisari poposcit. Lunq; ad fontem baptismatis aduenissent: nec ibidem sacrū crisma haberent eccē colubā quedā ampullam cum crismate in rostro detulit. de quo regem pontifex liniuit. Hec autē ampulla i remensi eccl̄ sia conseruat et inde usq; hodie reges francie inunguntur. **L** Post longū tēpus cū genebal dus vir prouidus neptē beatū remigij in uxore habberet et se religiōis causa mutuo absoluissent predictū genebal dū beatū remegius laudunensem ep̄m ordinauit. At genebal dus cum uxori suā causa instruēdi ad se sepi⁹ venire p̄mitteret ex frequenti colloquio anūs eius in cōcupiscentiā inflamat⁹. et usq; in peccatiū secū p̄olabif. Que cōapiēs et filium pariēs. hoc eō intimauit. Et ille

dij